

पद १०८

(रागः यमन. कल्याण - तालः धुमाळी)

पंत तुम्ही सच्चित्सुख राजसा । व्यापक सकल घटीं रवी जसा ।
नकळे तरि श्रीगुरुशीं पुसा । कोण मी सांगा - अहो सांगा ॥६७. ॥
अघटित चिन्माया प्रगटली । स्वरूपीं अवकाशा दाविली । तेथें

जाणिव ही उमटली । जीव शीव भोगा (प्रकृतिगुण सांगा) ॥१॥
लेणे पंच तत्त्वे घडविले । ईश्वरा हो लेववुनि सजविले । जीव हे
मद्यपान करविले । बनविले सोंगा - अहो सोंगा ॥२॥ ईश मी
जीव मी जग साक्षि मी । सावध, साक्षेपी, दक्ष मी । सेवक परब्रह्म
संत मी । मातला दंगा - अहो दंगा ॥३॥ मीपण सकल जगीं
व्यापिले । वाचुनि ब्रह्म कोण जाणिले । गोडी गुळावीण
अनुभवले । खरे विण रागा-अहो रागा ॥४॥ मीठ जसें जलांतरिं
विघुरले । अभ्र जसें आकाशीं वितळले । मीपण परब्रह्मीं मावळले ।
क्षुद्र जल गंगा - अहो गंगा ॥५॥ पर शिव चिन्माणिक माउली ।
स्फूर्ति ही स्वानुभवे वदविली । छक्कड जन्माची चुकविली । आनंदे
गा गा - अहो गा गा ॥६॥ मायेने खेळ समुळ लपविला । मग
अवघा चिन्माणिक भासला । (देहीच शिव माणिक भासला) ।
ज्ञानघन चिन्मार्ट्टिंड उगवला । साधक हो जागा श्रोते जन
जागा ॥७॥